

hvorfor. Det er nemlig en af de 3 Baner, som han selv har affluttet den foreløbige Contract om. Hvad i al Verden er der dog nu kommet i Veien, som skulde gjøre det umuligt at fastholde dette? Det er virkelig forbausende, at der kan komme noget Saadant i Veien, efterat der er sluttet en foreløbig Contract desangaaende, at der kan være nogen Betænkning ved at gaae ind paa et Forslag af den Art som Nr. 7. Den eneste Forskiel, jeg seer deri, det er, at Stykket fra Fredericia til Snoghøi er faldet bort; skulde det være en absolut Betingelse for at faae hele den øvrige Strækning, at man satte en Miilsvei til, fra Snoghøi til Fredericia, saa var det maaskee Noget, som lod sig gjøre, navnlig hvis Kællestaten vilde bidrage Noget dertil, da det jo skal være af Hensyn til Krigsføringen; ellers er det mig ubegribeligt, hvad der kan have bevæget den ærede Minister til at frasalbe et Forslag, som han har anseet for saa rigtigt, at han har kunnet afflutte en foreløbig Contract desangaaende. Eller skulde det maaskee være, at Sidebanen til Horsens er falden bort, som han selv har maattet indrømme er overordentlig dyr i Forhold til Strækningens Længde, idet den koster 1,100,000 Rbd. for disse 2¹⁹/₁₀₀ Miil — skulde det være det, der er i Veien, saa mener jeg, at man maatte kunne raade Bod derpaa ved ikke at lade denne By blive ganske uden Forbindelse med Hovedbanen, idet man istedetfor kunde give den en Hestebane, hvis det skulde være absolut fornødent; men jeg kan ikke troe, at disse 2 Forskieligheder, som jeg har berørt, skulde være dem, der gjorde det umuligt at fastholde Forslaget, naar man ikke vilde see hele Contracten omstødt. Jeg længes virkelig efter, at den ærede Minister vil oplys, om der var noget Andet, som havde gjort sig gjældende, siden han har affluttet denne foreløbige Contract, eller om det var Opgivelsen af de 2 Baner, den ene fra Fredericia til Snoghøi, og den anden, de c. 2¹/₂ Miil fra Horsens ud til Gudenaadalen, som havde gjort det umuligt at kunne bruge Forslaget under Nr. 7. Efter min Formening fremgaaer der af disse Yttringer ikke Andet, end hvad vi iforveien vidste, at den høitærede Minister har mere Sympathi for en Jernbane end for de Baner,

der ligge noget inde i Landet, og at han har en saa stor Sympathi derved, at han endogsaa frasalber et Forslag, som dog i det Væsentlige er hans eget.

Naar den ærede Minister forøvrigt idag saa bestemt har udtalt sig, imod visse Forslag, som dem der skulde gjøre Banen umulig, saa staaer det efter min Formening i stor Strid med, hvad han udtalte ved denne Sags 1ste Behandling, idet han der ingenlunde sagde, at der var en saadan fast Contract, som absolut maatte opretholdes i alt Væsentligt, at der ikke kunde gjøres Afvigelse deraf, medens han idag siger, at denne Lov kun skal være en Bekræftelse; dengang meente han dog, at der kunde være betydelige Forandringer at gjøre, naar man blot vilde betale dem. Det forekommer mig, at der idag foreligger Forslag til Forhandling, som ubetydelig afvige fra de Forslag, som foreligger fra Regeringens Side, og som med en ringe Modification og ved gjensidig Imødekommen paa et senere Stadium maatte være vel egnede til at faae et hensigtsmæssigt og for de Fleste tilfredsstillende Baneanlæg i Sylland, thi det er egentlig om den sydfste Deel af Banenettet, Striden dreier sig, det er ikke om den sydfste. Det gjør mig derfor meget ondt at høre, at den ærede Minister saaledes, ved den Magt, han for Diebliffet er i Besiddelse af, vil tvinge Noget igjennem, som han veed er saameget imod Mangfoldiges Ønsker, naar der er nogen Mulighed for at faae noget Fornuftigt ud, som kan tilfredsstillende de Fleste.

Indenrigsministeren ad interim:

Ja, det er just Sagen, at vi ikke med den ærede Rigsdagsmand ere enige om det Fornuftige; var det Tilfældet, vilde vi let kunne blive enige, men der bestaaer jo netop en Meningsforskjel mellem os om, hvad der er det Fornuftige, og jeg troer dog ikke, at den ærede Rigsdagsmand kan gjøre Paastand paa at have Eneret paa at have en Mening om det Fornuftige; vi Andre kunne da vel ogsaa have en Mening om, hvad der i denne Henseende kan ansees for fornødt. Jeg forstaaer ikke den ærede Rigsdagsmands besynderlige Forundring